

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

1. Vnde computetur annus quintus, de quo cap.1.v.2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

QVÆSTIO I.

Vnde annus iste quintus numeretur.

Vnt, qui ab eo tempore, quo Iechonias Babylonem ductus est, hunc annum quintum, putent numerandum: siquidem vel hinc, vel ab Urbis euerfione fupputari debet. Quo minus autem hoc posterius afferatur; obftare videtur *primò*, verficulus 10. huius capituli, quo indicat Baruch fe librum fuum legiffe, quando altare Ierofolymis habebatur: Vrbs autem & templum cum altari à Chaldæis euerfa fuerant anno 19. Nabuchodonoforis. *Secundò*, verficulus tertius hoc volumen coram Iechonia lectum fuiffe refertur, quia nempe Sedecias, necdum transportatus fuerat, Iechonia interfuiffet, idque ipfum Baruch memoriz prodidiffet. Denique ficat Ezechiel annos à capto Iechonia fupputat, ita & Baruch in idem potuit fupputare. Auctores huius opinionis putant hic nihil aliud dici, quam quod Baruch libellum à fe fcriptum legerit ea tempeftate, qua fexcentio deinde tranfacto, Ierufalem à Babylonij delecta eft.

2. Alij tamen validioribus argumentis contendunt, Epocham huius anni quinti ad Urbis excidium conftituendam, ita vt Baruch librum fuum abfoluerit, & recitauerit anno quinto, ex quo Ierofolymam ceperant, & incendunt Chaldæi. Ita cenfent Theodoretus, Hugo, Lyranus, Caftrius, Cornelius, Sa, Lanffelius, Menochius, in huius verficuli explanationem, Tornielius ad an. m. 451. num. 1. Sallianus ann. 3449. num. 2. Probat. 1. ex quibus colligimus hunc librum eo tempore lectum, quo argentea templi vafa, quæ fecerat Sedecias, Ierofolymam remittebantur: inde autem non prius fportata fuerant, quam Chaldæi eam Urbem expugnaffent anno 11. Sedecia. Hoc ipfum indicatur c. 2. v. 2. & 3. vbi iam adducta dicitur fuper Iudæos *magna, vt manducaret homo carnes filij fui, & carnes filia fua*. Vtrique in longa illa obfidione, qua Iudæi Ierofolymis à Nabuchodonofore preffi funt. 3. Ibidem à verf. 20. ita defcribuntur Iudæorum, quæ tunc erant calamitates, vt nullis incommodis conueniant, nifi ijs, quæ ipfi post Urbis & Templi vaftitatem pertulerant.

3. Altare quod in templo fuerat, ignis Chaldæus fine dubio abfumpferat, fed non deerat aliud minus nobile, in quo populi reliquæ, inter ciuitatis ante quinquennium combuftæ rudera, facrificia offerebant. Sedecias tunc, aut iam fupremum vitæ diem claufurat, aut vinculis & cæcitate arctius stringebatur, quam Iechonias. Hic enim vltro fe Nabuchodonofori dederat, nec vnquam ab eius imperio defciuerat: Sedecias autem fce difragus, nec nifi vi captus fuerat.

Quidam putant à capto Iechonia id. quo 3. arg. 1. Arg.

2. Arg.

3. Arg.

Alij m. lius ab euerfione Ierofolymæ.

Probat. 1.

Prob. 2.

Prob. 3.

Ad tria arg. 1. opin.

Ad 2.

api

logia
menti

Ad 3.

fuerat. Vnde merito Jechonias plus libertatis nactus, non ita stricto-
nebatur, quin Barucho librum suum legenti posset adesse. Demetrius
chiel fecit; ita & Baruch à transmigratione suorum annorum scribere
potuit; hic tamen iustam causam habuit, cur ab eversis Ierosolymitanis
putaret. Quia hæc populi & ciuitatis ruina adeo famola fuit, vindictam
dæi nouam aram auspicati sunt, quam etiamnum in suis Ephe-
quotannis præfigere solent, sicut & aliam similem à postrema Vbi-
tum euerfione retinent, multis antea retro sæculis usurpatam. Ex
ter rationes prioris opinionis esse minus efficaces. Hæc de anno quæ-
de mense quæstio.

In septimo die mensis, v. z.

Fortè hic
mēsis, arat
Nisan.

1. Hunc mensem fuisse Nisan existimant Lyranus, Sa, Corneli-
chius, Tornicellus ann. m. 345. num. 1. quia lecto isto libro, pecunia
collecta est, & Ierosolymam perlata, cum die 10. mensis Siban, Ioa-
dos acciperet vasa templi, quæ prius ablata fuerant, vt indicat v. 8. Cuius
mensis Sivan in anno sacro sit ordine tertius, videtur absolutus & lectus
ehi libellus, mense primo, qui Nisan appellatur. Quæ explicatio, quæ
maz notæ patronos habeat, temeritate caret.

Volgari-
Ab.

2. Sed nec improbabilis est interpretatio Castrij in huius loco
rio, & Saliani, ad ann. m. 345. numer. 34. qui diem istam septimam
mensem reuocant: mox enim Baruch hæc subnectit: in tempore quo
Chaldei Ierusalem. & succenderunt eam igni. q. d. in anno quinto, septima
sis quinti, quo Urbem expugnatam flammis absumplerunt Chaldei
4. Reg. 25. v. 8. Mense autem quinto, septima die mensis (ipse est annus, in quo
gis Babylonis) venit Nabuzardan princeps exercitus, seruus regis Babylonis
& succendit domum Domini & domum regis, & domos Ierusalem. Proinde
hunc diem elegit, vt recurrente tam funestæ calamitatis mensis & die
Iudæorum animos, ad dolorem, ieiunia, orationem & cætera id genera-
tia commoueret.

Ad ratio-
nem
Opinio-
nis.

3. Ad rationem prioris opinionis responderi potest, non tam
sam, cur primus mensis hic intelligatur potius, quam secundus, arat
commodatior enim appareret explicatio, si quis diceret die septima
tij lectum à Barucho volumen, pecuniam mox collectam, & die de-
lone missam, cum Ioakim vasa templi Ierosolymitani reciperet. Re-
Castrius, illo versiculo octauo nihil aliud dici, quàm quod pecunia
fuerit, eo anno, quo mense Sivan Ioakimus vasa templi receperat. Cuius
ea, non ita pridem recepta scirent Iudæi, putarunt (suo officij esse, quæ
poterat, in medium conferre, & in vsum sacrificiorum Ierosolymitanorum

P.
H. Philia

Chrono-
log. Test.

A 11
17

Ex Salliani vero opinione collectio pecuniarum vasorum missionem antecessit, ac proinde putat, mense quinto, anni quinti ab Urbis excidio lectum codicem, vasa autem mense tertio anni sequentis Ierosolymam relata: sed malo Castrii interpretationem sequi. Eadem erit ratio Chronologiae, si ex quorundam opinione, dixeris, non Ioakimum, sed Baruch sacram supellectilem accepisse in Ierosolymam remittendam: nam siue huic, siue illi, ea tradita fuerit, id mense tertio contigisse certum est.

BARUCH I. v. 8.

1. Cum acciperet vasa templi Domini, quae ablata fuerant de templo, reuocare in terram Iuda, decima die mensis Sivan, &c. Graece, *καὶ τὸ λαβὴν αὐτῶν, ἢ ἀποδοῦναι αὐτῶν*, quod verti potest, cum acciperet, vel accepisset, ut interpretatur Maldonatus: est enim Hebraismus. Quare probabile est, sacra vasa duobus fere mensibus, ante lectionem libri Baruch fuisse remissa, idque indulgentie Nabuchodonosore, qui cum collectionem etiam pecuniarum ad sacrificia Ierosolymis offerenda permisisset, iure petebant exules, ut Ierosolymorum incolae pro vita illius orarent, cuius permittu nuper vasa Ioakimo tradita fuerant.

Vasa red-
dita ante
lectum li-
brum.

2. Haec ut melius intelligantur, aduertendum est, sacram templi supellectilem aut saltem illius partem, re asportatam fuisse Babylonem. Primo anno tertio Ioakim Dan. i. v. 2. Secundo, in transmigratione Iechoniae, quando suscepit eum rex Babylonis anno octavo regni sui, & protulit inde omnes thesauros domus Domini, & thesauros domus regiae, & considit vniuersa vasa aurea, quae fecerat Salomon rex Israel in templo Domini. 4. Reg. 24. v. 13. 2. Paralip. 36. ver. 10. Horum autem aureorum vasorum loco, Sedecias argentea substituit, quorum hic fit mentio. Tertio ad finem regni Sedeciae, quando Nabuchodonosor Urbem euertit, vniuersaque vasa domus Domini, tam maiora quam minora: & thesauros templi & regis, & principum transtulit in Babylonem. 2. Paralip. 25. ver. 18. & latius refertur 4. Reg. 25. 2. ver. 13, Ierem. 52. 2. v. 17.

Templum
ter sacris
vasis spo-
liatum.

BARUCH VI. v. 1. & 2.

1. Exemplar epistola, quam misit Ieremias, ad abducendos captiuos in Babylonem. Lyranus legit, ad abductos captiuos in Babylone, & putat hanc epistolam scriptam quidem, post transmigrationem Iechoniae: sed ante captiuitatem generalem, sub Sedecia factam, ac tandem mortuo Ieremia Babylonem allatam, atque a Baruch, captiuo populo praelectam. Lyrano concinit Dionysius, & ex parte Maldonatus, qui credit Ieremiam, haec Iudaeis quidem praedixisse, antequam in captiuitatem ducerentur: sed postea cum essent abducti, in epistola per Baruch redacta, iisdemque verbis quibus erant praedicta ad captiuos

Varia huius
loci
expositio.

13.
H. Philij

Chrono
vet. Test.

A 11
17

deuenisse. Hugo eandem retinet lectionem, ratus hanc epistolam ad iter exilij iam ingressos scriptam, ac proinde tunc fuisse partem partim abducendos: solum enim vertebant, necdum Babylonem nerant.

Refutan- sur. 2. Sunt alij, qui hanc interpretationem solido fundamentum faciantur, & autumant, hanc epistolam, non ad abductos, sed ad exaratum: sic enim legimus in 70. Seniorum translatione. Latina correctâ, Tigurina, Pagnini. Ita etiam legit Tertullianus in Scorpiâ ait, Ieremiam hæc scripsisse, ad eos quibus captiuitas imminuit, & ad eos allegandi.

Conclusio. 3. Probabilior cæteris eorum supputatio qui censent Ieremiam per Nabuzardanem Iudæis, in Babylonem iam iam iturus hanc epistolam quam illi secum deferret, & ea quasi antidoto aduersus cultum idolorum uterentur. Sic enim vera lectio retinetur, & facile intelligitur re Prophetæ scripserit: *abducemini in Babylonem*: quia nempe etiam ut ut abducerentur. Ita Castrius, Cornelius, Menochius hic, secundo de promissionis Dei, p. 2. cap. 33. Torneilius ad an. m. 344. 7. Tertullianus lib. num. 31. Miserit igitur S. Vates hæc monita ad captiuos Iudæorum tempus, quo Ciuitas conflagrauit, instante, vel ineunte anno decimo buchodonosoris, ut in suis Annalibus notant duo auctores iam citati.

Verf. 2. Ingressi itaque Babylonem eritis ibi annis plurimis, & temporibus, vsque ad generationes septem.

Q V Æ S T I O II

Quomodo septem generationes, cum seruitutis annorum 70. congruant.

Quidam putant esse diuisas à 70. annis. 1. I Yranus has septem generationes pluribus quam 70. annis censet, easque à transmigratione Iechonia, vsque ad annum septimum quo Eldram Babylone Ierosolymam venisse putat, extendit, per annum tractat 130. vel saltem 120. A depottato Iechonia, vsque ad captiuitatem vndecim annos computat: inde vsque ad annum primum Monarchie hinc ad Cambysem ex Hebræorum computo triennium, aut ut alij putant annos 12. Cambylis imperio octennium impendit, tum Assuero a quo exilio vsque ad profectionem Esdræ septennium, ac tandem concludit, quod totius interuallo septem generationes cõtineri, quarum singule annorum